

Етичні зобов'язання редакторів журналу

1. Усі опубліковані матеріали проходять ретельний відбір і рецензуються. Редколегія залишає за собою право відхилити статтю або повернути її на доопрацювання. Автор зобов'язаний доопрацювати статтю відповідно до зауважень рецензентів або редколегії.
2. Редактор повинен без упередження розглядати всі рукописи, представлені до публікації, оцінюючи кожен належним чином, незважаючи на расову, релігійну, національну приналежність, а також положення або місце роботи автора (авторів). Редактор може, однак, взяти до уваги зв'язок аналізованого в даний момент рукопису з іншими, представленими раніше роботами тих же авторів.
3. Редактор повинен наскільки можливо швидко розглядати рукописи, представлені до публікації.
4. Уся відповідальність за прийняття або відхилення рукопису лежить на редакторі. Відповідальний і зважений підхід до виконання цих обов'язків зазвичай має на увазі, що редактор бере до уваги рекомендацію рецензента - доктора наук відповідного наукового напрямку щодо якості та достовірності рукопису, представленого до публікації. Однак рукописи можуть бути відхилені без рецензування, якщо редактор вважає, що вони не відповідають профілю журналу.
5. Редактор і члени редакції не повинні надавати іншим особам ніяку інформацію, пов'язану з утриманням рукопису, що знаходиться на розгляді, крім осіб, які беруть участь у професійній оцінці даного рукопису. Після позитивного рішення редактора щодо рукопису стаття публікується в журналі і розміщується на відповідних електронних ресурсах.
6. Допускається поширення по електронних мережах будь-яких статей з журналу або витягів з них, але при такому поширенні посилання на першоджерело обов'язкове. Забороняється видання та/або розповсюдження матеріалів журналу третіми особами або організаціями на паперових та твердих електронних носіях.
7. Відповідно до міжнародного законодавства в частині дотримання авторського права на електронні інформаційні ресурси, матеріали сайту, електронного журналу або проекту не можуть бути відтворені повністю або частково в будь-якій формі (електронній або друкованій) без попередньої письмової згоди авторів і редакції журналу. При використанні опублікованих матеріалів в контексті інших документів необхідне посилання на першоджерело.
8. Редактор повинен поважати інтелектуальну незалежність авторів.
9. Відповідальність і права редактора журналу щодо будь-якого представленого рукопису, автором якого є сам редактор, повинні бути делеговані якійсь іншій кваліфікованій особі.
10. Неопублікована інформація, аргументи, або інтерпретації, розкриті в представленому рукописі, можуть бути використані у власних дослідженнях редактора тільки за згодою автора. Якщо рукопис настільки близько пов'язано з поточними або минулими дослідженнями редактора, що може виникнути конфлікт інтересів, редактор повинен вжити заходів до того, щоб будь-яка інша кваліфікована особа прийняла на себе редакційну відповідальність за даний рукопис.
11. Якщо редактору представлені переконливі свідчення того, що основний зміст або висновки роботи, опублікованої в журналі, є помилковими, редактор повинен сприяти публікації відповідного повідомлення, яке зазначає на дану помилку і, якщо можливо, що виправляє її. Це повідомлення може бути написано особою, яка виявила дану помилку, або незалежним автором.
12. Автор може побажати, щоб редактор не використав деяких рецензентів при розгляді рукопису. Однак редактор може прийняти рішення використовувати одного або декількох з цих рецензентів, якщо він відчуває, що їх думки важливі для неупередженого розгляду рукопису. Таке рішення може бути прийнято, наприклад, в тому випадку, коли є серйозні суперечності між даним рукописом і попередньою роботою потенційного рецензента.

Етичні зобов'язання авторів

1. Основний обов'язок автора полягає в тому, щоб представити точний звіт про проведені дослідження, а також об'єктивне обговорення його значущості.
2. Автори статей несуть всю повноту відповідальності за зміст статей і за сам факт їх публікації. Редакція журналу не несе ніякої відповідальності перед авторами і/або третіми особами та організаціями за можливий збиток, викликаний публікацією статті. Редакція має право вилучити вже опубліковану статтю, якщо з'ясується, що в процесі публікації статті були порушені чиїсь права або ж загальноприйняті норми наукової етики. Про факт вилучення статті редакція повідомляє автору, який подав статтю, рекомендує, і організації, де робота виконувалася.
3. Журнальний обсяг представляє собою обмежений ресурс, тому автор зобов'язаний використовувати його розумно й економно.
4. Первинне повідомлення про результати дослідження повинно бути достатньо повним і містити необхідні посилання на доступні джерела інформації, щоб фахівці в даній області могли повторити дану роботу. Якщо потрібно, автор повинен докласти прийнятні зусилля для того, щоб надати іншим дослідникам зразки незвичайних матеріалів, які не можуть бути отримані будь-яким іншим способом; при цьому приймаються відповідні угоди про передачу матеріалів, що обмежують область використання таких матеріалів, щоб захистити законні інтереси авторів.
5. Автор повинен цитувати ті публікації, які мали визначальний вплив на сутність, яка викладається у роботі, а також ті, які можуть швидко познайомити читача з більш ранніми роботами, більш вагомими для розуміння даного дослідження. За винятком оглядів, слід мінімізувати цитування робіт, які не мають безпосереднього відношення до даного повідомлення. Автор зобов'язаний провести літературний пошук, щоб знайти і процитувати оригінальні публікації, в яких описуються дослідження, тісно пов'язані з даним повідомленням. Необхідно також належно вказувати джерела принципово важливих матеріалів, використаних в даній роботі, якщо ці матеріали не були отримані самим автором.
6. У рукописі чітко зазначаються будь-які небезпеки і ризики, пов'язані з проведеними дослідженнями.
7. Слід уникати фрагментації повідомлень про дослідження. Вчений, який виконує широкі дослідження системи або групи родинних систем, повинен організувати публікацію так, щоб кожне повідомлення давало цілком закінчений звіт про кожний аспект загального дослідження.
8. При підготовці рукопису до публікації автор повинен інформувати редактора про споріднені рукописи автора, представлених або прийнятих до друку. Копії цих рукописів повинні бути представлені редактору, і повинен бути вказаний їхній зв'язок з рукописом, представленим до публікації.
9. Автор не повинен представляти рукописи, що описують по суті одні й ті ж результати, більш ніж в один журнал у вигляді первинної публікації, якщо тільки це не повторне подання відкинутого журналом або відкликаною автором рукопису. Допустимо представляти рукопис повної статті, що розширює раніше опублікований короткий попередній звіт (повідомлення) про ту ж саму роботу. Однак, при поданні такого рукопису редактор повинен бути повідомлений про більш раннє повідомлення, а це попереднє повідомлення повинно бути процитовано в даному рукописі.
10. Автор повинен вказати джерела всієї процитованої, або представлені інформації, за винятком загальновідомих відомостей. Інформація, отримана в приватному порядку, під час бесіди, при листуванні або під час обговорення з третіми сторонами, не повинна бути використана або повідомлена в роботі автора без чіткого дозволу дослідника, від якого дана інформація була отримана. З інформацією, отриманою при наданні конфіденційних послуг, як, наприклад, при рецензуванні рукописів або проектів, поданих для отримання грантів, слід звертатися таким же чином.
11. Експериментальне або теоретичне дослідження може іноді послужити основою для критики роботи іншого дослідника. Опубліковані статті у відповідних випадках можуть містити подібну критику. Персональна критика, однак, не може вважатися доречною ні за яких обставин.
12. Співавторами статті повинні бути всі ті особи, які внесли значний науковий внесок у представлену роботу і які поділяють відповідальність за отримані результати. Інші вклади повинні бути відзначені в примітках або в розділі «Подяки». Адміністративні відносини з даним дослідженням самі по собі не є підставою для кваліфікації відповідної особи як співавтора (але в окремих випадках може бути доречно

відзначити значну адміністративну допомогу в роботі). Померлі особи, що задовольняють сформульованим вище критеріям, повинні бути включені в число авторів, а в примітці повинна бути вказана дата їх смерті. В якості учасника або співавтора не можна вказувати фіктивні імена. Автор, який представляє рукопис до публікації, відповідає за те, щоб в список співавторів були включені всі ті і тільки ті особи, які відповідають критерію авторства. У статті написаної кількома авторами, той з авторів, хто представляє в редакцію контактні відомості, документи, і веде переписку з редакторами, бере на себе відповідальність за згоду інших авторів статті на її публікацію в журналі.

13. Автори повинні поставити редактора до відома про будь-який потенційний конфлікт інтересів, наприклад, консалтингових або фінансових інтересів будь-якої компанії, на які могла б вплинути публікація результатів, що містяться в даному рукописі. Автори повинні гарантувати відсутність контрактних відносин або міркувань власності, які могли б вплинути на публікацію інформації, що міститься в представленому рукописі.

Етичні зобов'язання рецензентів

1. Оскільки рецензування рукописів являє собою важливий етап у процесі публікації і, отже, в реалізації наукового методу як такого, кожен вчений зобов'язаний виконувати певну частку робіт з рецензування.

2. Якщо обраний рецензент не впевнений, що його кваліфікація відповідає рівню досліджень, представлених в рукописі, він повинен відразу повернути рукопис.

3. Рецензент повинен об'єктивно оцінити якість рукопису, представлену експериментальну і теоретичну роботу, її інтерпретацію і виклад, а також врахувати, якою мірою робота відповідає високим науковим і літературним стандартам. Рецензент повинен поважати інтелектуальну незалежність авторів.

4. Рецензент повинен враховувати можливість конфлікту інтересів у разі, коли розглянутий рукопис близько пов'язаний з поточною або опублікованою роботою рецензента. Якщо є сумніви, рецензент повинен відразу повернути рукопис без рецензії, вказавши на конфлікт інтересів.

5. Рецензент не повинен оцінювати рукопис, з автором або співавтором якої він має особисті або професійні зв'язки, і якщо такі відносини можуть вплинути на судження про рукопис.

6. Рецензент повинен поводитися з рукописом, надісланим на рецензію, як з конфіденційним документом. Він не повинен показувати рукопис іншим особам або обговорювати його з іншими колегами за винятком особливих випадків, коли рецензент потребує чийсь спеціальної консультації.

7. Рецензенти повинні адекватно пояснити і аргументувати свої судження, щоб редактори та автори могли зрозуміти, на чому ґрунтуються їхні зауваження. Будь-яке твердження про те, що спостереження, висновок або аргумент був вже раніше опублікований, має супроводжуватися відповідним посиланням.

8. Рецензент повинен відзначати будь-які випадки недостатнього цитування авторами робіт інших науковців, які мають безпосереднє відношення до рецензованої роботи; при цьому слід враховувати, що зауваження по недостатньому цитуванню власних досліджень рецензента можуть виглядати як упереджені. Рецензент повинен звернути увагу редактора на будь-яку істотну подібність між аналізованим рукописом і будь-якою опублікованою статтею або будь-яким рукописом, одночасно представленим в інший журнал.

9. Рецензент повинен своєчасно представити відгук.

10. Рецензенти не повинні використовувати або розкривати неопубліковану інформацію, аргументи або інтерпретації, що містяться в розглянутому рукописі, якщо на це немає згоди автора. Однак, коли така інформація вказує на те, що деякі з власних досліджень рецензента можуть виявитися безрезультатними, припинення такої роботи рецензентом не суперечить етичним нормам

